

си високо рѣтъ или могила, која е была близо при лозето, то выка, какъ то видиме, нѣкакъ си бързо и усилено, какъ то обично ся случва кога то искажть да прѣдизвѣстжть нѣкого си за опасно нѣшто наши тѣ Българи: *Како Драганке! стой не пий тж-съ вода! та-съ вода е мжтна, галатска!* (такавж смьсьль има това бързо и ускорено изражение), зашто то, продължавало овчярче то, минжлж тж ноштѣ (сноштѣ) минажж отъ тамо седемдесять юнаци, *Галати*, между коймъ бѣхж седемь ранени, мыхж имъ тамъ люты тѣ раны, и юште си говорѣхж единъ другиму, да найджть нѣкого си да имъ изцѣри раны тѣ и проч.

Тя сичкы подробны обстоіатѣлства кои овчярче то приказва, разумѣва ся чи ты е видѣло съкрыто тамъ наблизю, ноштѣж, чюло ты кату сж говорили между си и разбрало чи искали да найджть нѣкого си лѣкаря да имъ изцѣри раны тѣ. То ште кажи съ другы рѣчы: чи овчярче то разбирало *галатски* іазыкъ, и разбирало го добрѣ, кату само отъ едно прислушванье разумѣло іасно разговора имъ, зашто то, ако то е было на іавѣ при тѣхъ и ако тии быхж ся отправили на него чрѣзь нѣкого си тълмача, то пѣсенъ та въ кож то ся прѣдставя овчярче то да приказва толкова обстоіатѣлствено това събытие, тиа го бы прѣдставила да кажи: *пытахж мя, а нѣ единъ другиму думажж*; а и тии ако бы видѣли овчярче то, въ такавж неволжж сжшти, тутакъ-си бы го пытали или отправили даже да имъ доведе нѣкого си лѣкаря. Нѣма никакво съмнѣние чи овчярче то ты е прислушало, а найпаче ноштѣж, загулено нѣгдѣ си, какъ то обично струвжть овчяри тѣ и до седа да прислушвжть много пакти горекы тѣ юнацы и да ся крыжть отъ тѣхъ кога то ты не виджть тѣ.

Тукъ видиме іавно чи причина та на Драганкинж тж смърть ся отдава на вода тж, чи ушь Галати тѣ кжпали въ нежж мъртво Галатче, прали лянаны отъ раны тѣ му кърпы и мыли си раны тѣ въ него кладенче и вода та станжла *галатска, мъртвешка*, и кату *србнжла* само, не *гьтнжла*, Драганка тутакъ-си издѣхнжла, безъ да има врѣмя да вовори много, т. е. смърть такава кож то само най-силнаа отрова можи да причини на той-зи начинъ; а то е очевидно чи Галати тѣ сж отровили него кладенче.

Ето какъ е съхранилъ народъ нашъ това познато въ повѣстность тж събытие, кое вышейзложихме, чи дошавшии Галати тры вѣка прѣди Хріста, въ Старж Планинж, подъ прѣдводительство то *Брена* и *Болга*, употрѣбили тажж лукавстинж т. е. да оставжть отровены гозбы въ шатры тѣ си, да тровжть воды тѣ въ кладенцы тѣ, да бы могли на той-зи мършавъ начинъ да умалжть силж тж на тогашны тѣ Старопланинцы Българы и тжй да ты покоржть, и пакъ неможяли, нѣ принудили ся да ся примиржть, постжпили въ съжжъ съ тѣхъ и ходили заедно та были Гръцы тѣ и имъ уплѣчкали